

Vinařické listy



ÚNOR 2020

EDITORIAL

Vážení spoluobčané!

Dovolte mi, abych Vás nejdříve ještě jednou přivítal v novém roce 2020 a popřál Vám mnoho zdraví, štěstí a rodinné pohody. Tento rok se vyznačuje magickými čísly 20. Co jsem vyčetl a zjistil, tak by to mohl být rok úspěšný, mělo by nastat mnoho změn, jak v pracovním tak v osobním životě, a tak bych mohl pokračovat. On každý říká něco jiného, a kdo doopravdy nevěří na astrologii, numerologii a různé vědy s tím spojené, tak si vybere z každé předpovědi to, co potřebuje. Jedno vím ale jistě. Záleží opět z větší části jen na nás, jaký si ten nový rok uděláme. Každý z nás je strůjcem svého štěstí, jak se někde říká. Bohužel co ovlivníme jen málo, je naše zdraví. Ano vím, že mnoho z nás se snaží své tělo ochraňovat jak jen to jde, cvičení, strava, méně stresu a jiné. Bohužel jsou situace, které ovlivnit nejdou. Dle mého tu jsou také nějaké vyšší síly, které dokáží ve vteřině změnit pocit štěstí ve velký smutek. To jsou ty okamžiky, kdy si člověk promítne celý svůj život. Každý člověk si během svého života těmito pocity projde. Tím je ten náš život zajímavý, pestrý a člověk se nenudí. Bohužel ani na jeden tento pocit se nejde připravit. Pojdme si proto nejen tento rok užít. Pro mne je to rok, kdy budu slavit krásných 45 let, a věřte, že já si tento rok užiju dosyta, a ten, kdo mne zná, tak ví, že si užívám každou chvíli naplno. Jsem věčný optimista a smíšek. Rád bych Vám všem předal kousek sebe, aby i Vám bylo věčně „20 let“ jako mně. Samozřejmě že i já zažívám smutky a bolístky, ale vždy mě někdo nebo něco nabije novou silou, a já jdu dál se svým hlasitým smíchem a věčným optimismem, že bude lépe. Mám Vás všechny velice rád a vždy mě velice zabolí, když někdo odejde tam, odkud není návratu. Mnoho z Vás znám od svého narození, a tím to bolí ještě více. Jste pro mne taková druhá velká rodina, pro kterou se snažím dělat vše, co je v mých silách.

Přátelé, kamarádi, spoluobčané a spoluobčanky, milé děti dovolte mi, abych Vám poděkoval, jací jste, a popřál Vám „slunce v duši“ a co nejvíce šťastných dní v tomto magickém roce. Váš starosta Jiří Kohout

PS: Slavit se bude 15. 8. 2020 na místní louce od odpoledních hodin. Všem se tímto omlouvám, pokud budu trochu hlučnější, ale budu se snažit být doopravdy co nejtišší. Děkuji.

PÁTEK 21. 2. 2020 od 19. hod.

HASIČSKÝ PLES

Vinařická hospůdka

ŽIVÁ HUDBA, BOHATÁ TOMBOLA

Indiánské maškarní

Zveme všechny indiány,
indiánky, kovboje i
kovbojky, ale i jiné masky na
dětský maškarní karneval
do místní hospůdky.

Připraven je bohatý program.

Na všechny se těšíme!

21. 3. 2020 od 14 hod.

VEŘEJNÁ SCHŮZE OBČANŮ

se starostou a zastupiteli

dne 3. 3. 2020 od 17.00 v
pohostinství



INFO OBCE

- První lednová schůze zastupitelstva se uskutečnila ve středu 29. 1. 2020 a mimo jiné zde bylo projednáno:
 - žádost SDH Vinařice o sponzorský dar; schválen dar 25000,- Kč
 - žádost rodinného a volnočasového centra Klíček KAM Dobrovice z.s. o sponzorský dar; schválen dar 5000,- Kč
 - žádost o podporu sportovní akce Auctor Racing s.r.o.; schválen dar 5000,- Kč
 - schválení výroční zprávy za rok 2019 o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím; žádná žádost dle tohoto zákona vyřizována nebyla
 - hospodaření obce za rok 2019 (viz. text níže)
 - schválení omezení nočního klidu ve dnech: 12. 6., 15. 8., 5. 9., 12. 9. 2020
 - seznámení se stavební úpravou rodinného domu.
- Upozorňujeme občany, kteří ještě nezaplatili poplatky za psy a odvoz odpadu, aby tak učinili bez prodlení v nejbližším termínu na obecním úřadě.
- Opětovně také upozorňujeme na špatné parkování automobilů na obecních pozemcích. Auta často brání ve výhledu ostatním řidičům a ohrožují tak účastníky silničního provozu.
- Srdečně zveme všechny občany na veřejnou schůzi v místním pohostinství 3. 3. 2020 od 17.00. Bude zhodnocen rok 2019, představeny plány na rok 2020 a diskuze nad náměty a připomínkami občanů.

ZÁVĚR ROKU 2019 Z POHLEDU FINANČÍ OBCE.

Příjmová část

Příjmy celkem v roce 2019	rozpočtované 4 149 900,00 Kč	skutečné 5 660 669,17 Kč
Z toho skutečné: Daňové příjmy	4 808 220,34 Kč	
Nedaňové příjmy	515 947,55 Kč	
Kapitálové příjmy	265 703,28 Kč	
Přijaté transfery celkem	70 798,00 Kč	
	- z toho dotace na správu	53 200,00 Kč
	- dotace na volby	17 598,00 Kč

Výdajová část

Výdaje celkem v roce 2019	rozpočtované 4 778 020,00 Kč	skutečné 4 129 414,96 Kč
Z toho skutečné: Běžné výdaje	3 359 888,96 Kč	
Kapitálové výdaje	769 526,00 Kč	



Přehled příjmů a výdajů za vodné

Příjmy 283 115,00 Kč poplatky za vodné vybrané od občanů

Výdaje: 227 642,00 Kč (jedná se o výdaje na odborný dozor, dohled zajišťovaný obcí, materiál - sůl, elektřinu, opravy a udržování, platbu poplatku za odběr podzemní vody)

Za rok 2019 **převyšovaly příjmy o 55 473,00 Kč**. Důvodem bylo suché léto spojené s vyšší spotřebou vody a nulové výdaje na opravy a udržování týkající se provozu vodárny.

Složení výdajů na provozování obecního vodovodu:

- | | |
|---------------------------------|--------------|
| • Odměny zaměstnancům a brigády | 51 543,00 Kč |
| • Sůl | 98 015,00 Kč |
| • El. energie | 27 390,00 Kč |
| • Kontrolní rozbory vod | 29 093,00 Kč |
| • Opravy a udržování | 0,00 Kč |
| • Poplatky za odběr vody státu | 21 600,00 Kč |

Přehled příjmů a výdajů za svoz komunálních odpadů

Příjmy: 156 312,00 Kč poplatky za TKO vybrané od občanů

43 028,00 Kč příjmy za tříděný odpad od firmy Eko-Kom

2 450,00 Kč příjmy za prodané pytle na TKO

Celkem příjmy: 201 790,00 Kč

Výdaje: 413 990,00 Kč jedná se o výdaje na služby firmy Compag (komunální + nebezpečný) a firmy Stavo Havel likvidaci bio odpadu.

Za rok 2019 obec na zajištění likvidace komunálních odpadů **doplácela 212 200,00 Kč**.

Do výše uvedeného přehledu nejsou zahrnuty náklady na přípravu nových stanovišť pro tříděný odpad, kde se cena pohybuje cca 80 tis. Kč za jedno stanoviště.

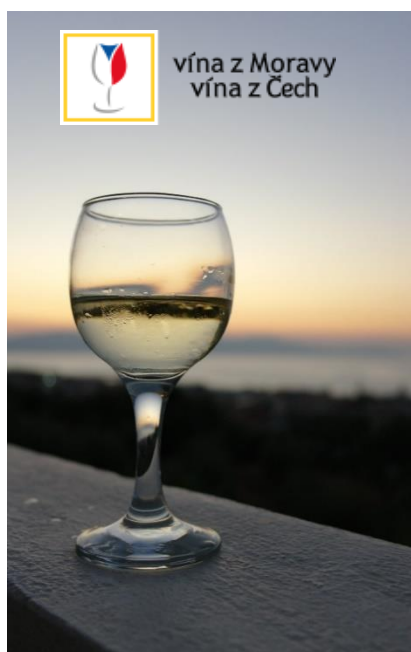
Ing. Petra Tůmová



VÍKENDOVÝ VÝLET NA MORAVU

ZAJEČSKÉ OTEVŘENÉ SKLEPY 22. 5. – 24. 5. 2020

Cílem našeho výletu je již 7. ročník velmi oblíbené a vyhledávané akce otevřených vinných sklepů v nádherné krajině jižní Moravy.



STRUČNÝ PROGRAM VÝLETU: V pátek 22. 5. 2020 cca 15.00 odjezd z Vinařic. Příjezd cca v 19.30 hod. do Milovic. Večeře a pak ubytování u bratra našeho pana hostinského - „ubytování U Dvou přátel“. (Prohlédnou si ho můžete na www.ubytovaniudvoupřatel.cz/ a nebo ubytování Na Stodole www.nastodole.cz, které je hned vedle a je také předběžně rezervováno, pro případ, že o výlet bude zájem a zaplníme autobus.) Ráno v sobotu 23. 5. přesun do Zaječí, kde se v 10.00 otevírají sklepy. V rámci zakoupené vstupenky je **neomezená konzumace vína** v cca 20 otevřených sklepech. Někde dostanete odborný výklad k pěstování a stáčení vína, někde mají živou hudbu, někde grilují, všude je možné se zastavit, ochutnat a posedět dle libosti. Jistě vás také okouzlí zdejší krásná krajina a milí lidé. Sklepy se zavírají v 18.00 hodin. /více info k programu otevřených sklepů www.vinarizajeci.cz/ Po zavření sklepů se

přesuneme zpět na ubytování, kde bude možnost venkovního posezení u apartmánů nebo k dispozici celá společenská místnost. Pokud by se však někomu ještě nechtělo zpět na ubytování, může zůstat v Zaječí na taneční zábavě. V neděli 24. 5. 2020 pak bude cca v 10.00 odjezd s krátkou zastávkou pro ty, kteří si budou chtít ochutnané víno odvézt domů. Příjezd na Vinařice přibližně v odpoledních hodinách.

Cena výletu: *Ubytování 2x noc 450,- + vstupenka Otevřené sklepy 500,- + Doprava* (bude vyúčtována dle počtu účastníků a dle toho velikosti autobusu až těsně před odjezdem.)

Vybíraná záloha na výlet je tedy 1500,- za účastníka.

Rezervace, výběr záloh a více informací u Jany Býmové ml. – tel. 775 059 030.

Zájemci o výlet nahlaste se co nejdříve, nejpozději však do konce února!

Nezávazná rezervace ubytování je časově omezená, proto z organizačních důvodů prosíme zájemce, aby se přihlašovali bez prodlení!!! Záloha lze zaplatit do 15. 3. 2020 nebo dle individuální domluvy.



CO SE DĚLO V PROSINCI A LEDNU

TURNAJ O POHÁR STAROSTY

Dne 21.12. 2019 se konal druhý ročník turnaje ve stolním tenise o pohár Starosty obce. Turnaje se zúčastnilo celkem 20 hráčů. Pro velkou účast se hrál turnaj na dvou stolech, jeden stůl byl umístěný v pohostinství a druhý stůl v bývalém obchodě. O občerstvení se nám postaral Přemek Dlouhý, který pro nás uvařil výborný guláš. O pívko a nealkoholické nápoje nebyla nouze, jelikož Petr Špáda se o nás staral již od rána od devíti hodin. Za poháry, o které jsme hráli, a nebylo jich málo, děkujeme starostovi Jirkovi Kohoutovi. Celou organizaci turnaje měl na starost Míra Bým, kterému za to děkujeme. Turnaj byl hodně vyrovnaný a hrál se do pozdních hodin. Nakonec se na třetím místě umístil Aleš Vaňousek, na druhém místě Mírek Bým, a na prvním místě Michal Nosek, který si zároveň k poháru odnesl i pohár putovní. Všem děkujeme za účast a budeme se těšit na třetí ročník.



Michal Nosek

SETKÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU A VI. ROČNÍK SPOLEČNÉ PROCHÁZKY NA UKONČENÍ ROKU

Setkání u vánočního stromu na Štědrý den je milou tradicí, u které bylo obdarováno rekordních více než 60 dětí. Vánoční básničku a koledy přednesly děti z hasičského kroužku. Vystoupení s nimi secvičili Lenka a Milan Hlaváčovi. K prosincovému ohlédnutí patří také společná procházka na ukončení roku, která se konala již po čtvrté. Přestože letošní zima nebyla moc silná a spíše připomínala studenější jaro, poslední neděli roku bylo „přituhnuto“ a nikdo se tak nemusel bát, že se z procházky, která vedla cestou mezi poli okolo kříže, vrátí jako blátivá koule /až na několik dětí, kterým se to díky lezení po příkrých svazích Šancí povedlo ☺/. Zhruba čtyřicet účastníků si tak v cíli na chlumeckých Šancích upekla buřta, zahřála se čajem nebo svařákem a s tvářemi jako červená jablíčka vyrazila již po silnici zpět domů.

Kamila Slaná

VÝROČNÍ SCHŮZE SDH VINAŘICE

Vážení čtenáři, dovoluji mi, abych zde poděkoval všem, kteří přišli na výroční schůzi našeho sboru dobrovolných hasičů Vinařice, která se konala v sobotu 18. 1. 2020. Na schůzi mimo jiné zaznělo shrnutí naší činnosti za loňský rok a já bych se o tyto informace rád podělil i s Vámi.

Hned z kraje roku jsme měli příjemnou povinnost pográtulovat k životnímu jubileu naší členky paní Aleny Verflové. V průběhu roku pak životní jubilea oslavili ještě František Pospíšil ml., Růžena Sobotková a v závěru roku Josef Heřmanský. Rád bych všem ještě jednou popřál vše nejlepší a hodně zdraví. Chtěl bych také pográtulovat Zdeňku



Královi a Štěpánu Radkovi, kteří měli v loňském roce svůj svatební den a své významné životní události ještě rozšířili o narození svých prvních dětí. K narození syna gratuluji také Honzovi Suchardovi. Měsíc únor byl hlavně ve znamení příprav na ples, který měl poprvé taneční parket a hudbu v nově vytvořeném sále. Plesu se zúčastnilo 82 platících osob. V únoru se konala také větší brigáda, které se zúčastnilo 12 členů sboru, kdy se rozřezalo a odvožilo k Butiku dřevo po pokácených stromech. V únoru se také konala valná hromada starostů okrsku, kde se hlasovalo o novém veliteli, kterým byl zvolen náš člen Jan Sucharda. V březnu jsme zdejší nový sál opět využili, tentokrát pro dětské maškarní, kterého se zúčastnilo 30 dětí. Tématem byli kouzelníci a čarodějnice. Celé odpoledne vymyslela, připravila rekvizity a bavila děti Lenka Hlaváčová, které tímto ještě jednou děkuji. V březnu se opět konala brigáda na úklid dřeva po pokácených stromech v obci a zúčastnilo se jí 11 členů. Počátkem dubna byla třemi členy sboru částečně vyčištěna Žárovka. O Velikonocích se konalo již 29. řehotání, na kterém se vybrala suma 37 365,- Kč, za kterou bych chtěl ještě jednou všem vinařickým občanům poděkovat. Poděkování patří také všem členům sboru, kteří se této letité tradice aktivně účastní. Dne 26. dubna se konalo námětové cvičení na Chloumku. Poslední dubnovou akcí pak byly samozřejmě čarodějnice a stavění májky. Již poněkolikáté se u obecního úřadu zdobila kromě májky také čarodějnice, která se těsně před setměním odnesla za lampionového průvodu dětí na připravenou hromadu roští na hřiště, kde pak byla slavnostně zapálena. Každý, kdo se přišel k hospodě podívat na stavění májky, si mohl na připraveném táboráku opéct vuřty, které dal sbor dětem i dospělým zdarma. I díky pěknému počasí byla u hospody odhadem dobrá stovka lidí, včetně malých i velkých dětí. První květnovou neděli roznesli čtyři členové sboru celkem 130 květů ženám – matkám. V květnu se konala také okrsková soutěž v Dobrovici. Muži i ženy přivezli první místa a já bych chtěl za výbornou reprezentaci sboru všem účastníkům i účastnicím poděkovat. U hasičských soutěží ještě na chvíli zůstanu. Loni se naše děti zúčastnily Memoriálu Petra Vonáška v Semčicích, což je soutěž pro děti v požárních útocích, a také se zúčastnily pohárové soutěže v Žerčicích. Všem, kteří s přípravou dětí pomáhají, bych chtěl také poděkovat. Je potřeba myslet na předávání hasičské všestrannosti další generaci. Dne 2. června proběhlo čištění Žárovky. O týden později pak proběhl dětský den společně s rodinným lumpačením, již tradiční soutěží rodinných týmů. Největší prázdninovou akcí sboru byl tábor, který má plně v režii Milan Hruška. Dne 28. srpna se konal na hřišti na ukončení prázdnin táborák. První říjnovou sobotu se i přes nepřízeň počasí konala drakiáda a ochutnávka upečených ovocných šátečků. Nezapomenutelný byl Ondřej Horyl, který oslnil drakem s navijákem z akuvrtačky a jako bonus pobavil, když mu drak i s dřevěnou násadou ulétl. Plejádu hasičských akcí již podruhé v listopadu rozšířil turnaj v pexesu, kde se pobavili děti i dospělí. V prosinci pak sbor zajišťoval Mikulášskou nadílku, respektive návštěvu Mikuláše, čerta a anděla, tam kde si to přáli. Obešli takto celkem asi 30 dětí. Mohu zde přislíbit, že všechny tradiční akce se uskuteční i v letošním roce, včetně hasičských brigád pro obec. Těším se na spolupráci a přeji vše dobré v novém roce.

Jan Pastorek, starosta SDH Vinařice

Z HISTORIE OBCE – POKRAČOVÁNÍ PŘEPISU KRONIKY

VODNÍ ZDROJE

Jižní svah katastru Vinařic býval vždycky bohatý na vodní prameny. Nasvědčuje tomu množství nepatrných i větších pramenů, jak budou zde popsány. Ty vytékají po vrstvách jílu, kterého je zde všude nadbytek.

Studánka na Machové vinici

Na svahu jižně od domu č. 87. /Černovna/ a západně od čísla domu 14 /Granejšek/ postavena je zděná studánka s velmi dobrou pitnou vodou. Odtud přebytek její odtéká stroužkou vpravo do rokle v Lišníku. Odjakživa donášeli si majitelé z čp. 14 z této studánky vodu pro vlastní potřebu i pro potřebu svého hospodářství. V roce 1921 žádá tehdejší



majitel čísla 14 Josef Sládek prostřednictvím obecního zastupitelstva Josefa Macha z č. 24, majitele pozemku, na němž studánka je, o povolení položit si potrubí odtud do svého stavení, aby nemusel vodu v nádobách si nositi. Přestože právo na odběr vody bylo dávno majiteli čp. 14 vydržené, nedosáhl od Josefa Macha žádaného povolení a tak voda nosí se až po dnešní časy starým způsobem.

Po založení Jednotného zemědělského družstva byl pozemek převeden do jeho užívání. Kolem roku 1960 povolilo toto JZD Václavu Benečovi z č. 87 k jeho žádosti položení rour ze studánky do jeho domu na odběr vody na motorový výtlak.

Studánka u Černovny

Ve směru od Vinařic ke Chloumku, vlevo od silnice před bývalou samotou zvanou Černovna, vytéká v hluboké rokli stálý pramen vody, v jehož místě měla se v roce 1911 postavit zděná studánka, která tam dodnes stojí. Podle zápisu obecní rady z 16. 5. 1927 povoleno majitelům Černovny Josefu Hanzlíkovi z čp. 45 a Václavu Zvěřinovi čp. 70 zříditi si odtud na jejich náklad odběr vody potrubím k Černovně do menší nádrže pomocí trkače /výtlačné zařízení/, odkud si zavedli přívod do svých domů. Později připojilo se k tomuto odběru i číslo popisné 61.

Ve všech domech podél hoření silnice, východně ode dvora, jsou vlastní studny s průměrnou hloubkou 12 metrů.

Menší studánka bývala prý také pod kapličkou asi 30m ve směru jihozápadním od ní.

Pramen u čísla popisného 3 a 48.

Bohatý společný pramen je na pozemcích u čp. 3 a 48. Vzpomíná se, že když v roce 1870 koupeno bylo Josefem Verflem místo pro stavbu domu č. 48 a započato s výkopem základů, narazilo se nejprve na ložisko pěkného písku, kterého mohlo být použito do malty. Následující dny při dalším hloubení, přinesly ale nemilé překvapení. Podzemní hučení vyvolalo takové zděšení, že otvor byl narychlo zaházen, aby nenastalo nějaké neštěstí. Byl to bohatý vodní pramen, kterého teprve později bylo využito postavením studny. Tento pramen je společný s pramenem u domu č. 3. odkud voda pomalu a stále vytéká napovrch.

Studánka u čísl. 52.

Studánka má pramen s menším množstvím vody. Odpad z ní býval sveden do rybníčku, který byl na pozemku v místech dnešního domu čísl. 57.

Pramen u domu č. 20.

Pramen má značné množství vody, která odtéká potrubím přes zahrádky domů č. 19 a 36 a vytéká pod zahrádkou u č. 18 do příkopu u silnice. V místech pramene je dům č. 20, který před adaptací, ještě v 17 století sloužil, co zdejší mlýn.

Studánka u čísla 15.

Studánka až do roku 1929, kdy byl položen obecní vodovod, odkázána byla celá dolní část obce na nošení vody ze studánky u Cypriánových /později Klabanových/ postavené při silnici u domu č. 15. Sem od dávna tekla dřevěným potrubím voda ze studně na Sobotkově zahradě u domu čísla 18. V roce 1865 sjednána s Petrem Sobotkou dohoda o položení potrubí po jeho zahradě /viz opis dohody na straně 20/. V roce 1906 dohoda obnovena s Josefem Sobotkou, dle níž bude na jeho zahradě postavena místo studánky kamenná, studnice skružová s pumpou z peněz obecních a za trpění potrubí po jeho zahradě obdrží poplatek 10 korun ročně.

Pramen pod zámek

Pod jihovýchodním rohem zámku na panské zahradě a zčásti na obecní návsi nad domem č. 49, kde bývalo dřevěné koryto k napájení dobytka, zachyceny byly dávno bohaté prameny, které svedeny dřevěným potrubím do panského pivovaru v Dobrovici k vaření piva. Jeho postavení datuje se prý už před 550 léty, zrušen byl v roce 1967.



Toto potrubí, později vyměněné za železné, vedeno zčásti po pozemku obecním a zčásti po pozemcích soukromých patřících k domům č. 49, 42 /později zbořené/, 44, dále přes zahradu u č. p. 4, po poli od čísl. 3 a 31/ nyní zahrada u č.84/, pak podél silnice po poli patřícímu k č. 7 /později převedeno k č. 4 – nyní k JZD/ a dále podle bývalého hřbitova k pivovaru. Asi 100 metrů pod č. 86 odtékala voda od potrubí stroužkou k bývalé katobně. /Odtud bývalý název tohoto úseku „V Katovce“./

Pro potřebu místních občanů byla, mimo menší studánky na zahradě u domu č. 4 pro jeho potřebu postavena na pivovarském potrubí, na návsi mezi domy č. 4 a 66, zděná studánka, která svůj úkol plnila až do doby postavení obecního vodovodu na Průhonek. Majitelům pozemků, kudy pivovarské potrubí kladeno, byl pivovar povinen určitými náhradami. Obci dostalo se povolení odebírat zdarma z cukrovaru v Dobrovici potřebné množství škváry na opravy cest, soukromým majitelům pozemků přiznán nárok na odběr piva z pivovaru, některým větve z lesních stromů na otýpky, u č. 4 kompensováno zčásti přidělem panského pozemku. Roční odběr piva činil např. u čp. 49 25 litrů, u čp. 42 50 litrů u č. 4 kolem 200 l, u č. 3 větve na otýpky. Výše náhrady stanovena podle délky potrubí na pozemcích. Všechna tato práva zanikla; nejpozději z č. 49 a 42 v období mezi I. a II. válkou světovou.

Prameny na návsi

Všechny prameny na obecní návsi, nad domy č. 49 a 40, jsou od postavení obecního vodovodu v roce 1929 svedeny do společného bazénu nad hořením rybníkem, odkud voda odtéká do potrubí vodovodu /viz pojednání v předchozí kapitole/.

Voda pro město Dobrovici

Z katastru vinařického odebírá dodnes město Dobrovice ze štol nad hoření Vinicí na vinařickém pozemku značné množství pitné vody svedené do vodojemu na hoření Vinici.

Vodní nádrže

V „Pamětech města Dobrovice“ jsou záznamy, že ještě v době Valdšteinské bývaly pod zámek dva rybníky, v nich sádky, ve kterých pro velké kapři rybníky /například pro rybník Svárovský/ rybí násada se chovala. O jednom sádkovém rybníku se domníváme, že býval v místech dnešní zahrady u domu č. 38. Ještě v roce 1783 je toto místo označováno jako spustlý rybník. Z něj odváděna voda na malý, zřejmě nájemní mlýnec o jednom kole, který pravděpodobně ještě v 17 věku byl v provozu. Stával v místě dnešního domu č. 20, který je z něj přebudován. Historické záznamy o jiných rybnících nejsou.

Dnešní dva rybníky uvnitř obce jsou z pozdějších dob. Rybník hoření, ze štuk stavěný je těsně nad domem č. 23. Rybník dolní má počátek v r. 1874 kdy jako prozatímní nádrž zřízen v místě dnešního rybníka mezi domy č. 58 a 71 tam, kde stával domek s číslem popisným 35. Náklad na tento kal obnášel 1000 zlatých rak. čís. V současné době je už dávno štukový. Oba rybníky mají význam nádrží pro případ ohně a sloužily i jako brod k napájení dobytka v dobách soukromého hospodaření zemědělců.

(str. 45 – 48)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ: Jan Sucharda (prosinec)

ÚMRTÍ: Miroslava Horáková (leden)



OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Tento rozhovor jsme domlouvali velmi dlouho, a když k němu nyní v lednu došlo, byla jsem moc ráda. Paní Radková je velmi milá a inspirativní dáma, která má mnoho co vyprávět, ať už ze svého profesního života, sportovně-cestovatelského nebo toho rodinného. Při našem povídání jsme toho probrali opravdu hodně, a tak Vám trochu od všech těchto témat přinášíme v následujících řádcích. Příjemné čtení.

Povězte něco o sobě, odkud pocházíte, co jste studovala?

Pocházím z Ďáblic, které se později staly součástí Prahy, ale to až když se postavila sídliště Střížkov a Ďáblice. Do základní školy to bylo skoro kilometr daleko, protože jsme bydleli v horní části obce, tzv. ve vilách (rodinné domky se zahradami), ale zase to odtud bylo jen skok do polí, lesa (dnes Ďáblický a Čimický háj) a na kopec Ládví, kde se bezvadně sáňkovalo. Také tam stála hvězdárna, která stále funguje. Dvakrát týdně jsme jezdili do Prahy za zájmovými kroužky, já na pohybové, starší bratr na výtvarné. V dětství jsem si užívala s bráchou normální vesnické radovánky, jako výpravy do lesa k zatopenému lomu, fotbálek aj. Na střední školu - gymnázium s přírodovědným zaměřením jsem jezdila do Čakovic, ale ve třetím ročníku se dostavěla nová budova školy na Proseku, takže jsem odmaturovala již na Gymnáziu Litoměřická, jak se mu tehdy říkalo. Pak jsem studovala na Vysoké škole zemědělské v Praze Suchdole agronomickou fakultu. Dnes se moje „Alma mater“ jmenuje Česká zemědělská univerzita.

Kde všude jste za svůj profesní život pracovala?

Po promoci v roce 1979 jsem nastoupila do Semčic na oddělení šlechtění ve Výzkumném ústavu řepařském k Ing. Janu Maierovi. Manžel Honza tam pracoval ve výpočetním středisku. Postupně se nám narodily tři děti: Pepa (1981), Anička (1982) a Štěpán (1987). Sice jsme chtěli děti čtyři, ale už jsem si připadala „stará“... Po revoluci se výzkumák podle zaměření činností rozdělil na tři subjekty a já začala pracovat v Řepařském institutu, převážně na polním pokusnictví u Ing. Jaromíra Chocholy. V té době se zavádělo tzv. intenzivní pěstování cukrovky, takže jsem spolupracovala také v oblasti poradenství pro zemědělce. Později Řepařský institut začal zastupovat německou firmu KWS a prodával také osivo cukrovky. Měla jsem na starost dost velký rajón v Čechách, hodně jsem jezdila autem, což mám velmi ráda, za pěstiteli a chodila po řepných polích. Na jaře 2007 dostal Honza nabídku pracovat v Indii. Měla jsem možnost tam pracovat jako „styčný důstojník“ pro zajišťování vztahů s českou ambasádou v Dillí a konzulátem v Bombaji, případně pomoc s organizací výměnných návštěv Čechů a Indů pro Auto Škoda Mladá Boleslav. Po návratu na podzim 2009 jsem byla zaměstnána v obecně prospěšné společnosti (o.p.s.) Muzeum a školící centrum v Dobrovici. Koncem roku se zkolaudovaly budovy bývalého hospodářského dvora a my jsme s kolektivem odborníků a především s kurátorem Ing. Danielem Froňkem naplnili všechny objekty tj. expozice veškerým potřebným vybavením. Připravená koncepce Muzea cukrovarnictví, řepařství, lihovarnictví a města Dobrovice musela projít aktuálně nutnými změnami a úpravami, pořídily se vitríny, vytvořily se informační panely, nainstalovaly se exponáty, popisky atd. Nastartovat, naplnit a otevřít Dobrovická muzea v květnu 2010 pro mě bylo velmi náročné a tak mi určitě hodně pomohlo, že jsem předtím ty dva

MEDAILONEK

Ludmila RADKOVÁ roz. Sládková

- narozena v roce 1954 ve znamení střelce
- vdaná, tři děti, čtyři vnoučata
- koníčky: sport obecně, cyklistika, turistika
- oblíbené jídlo: vše, není vybíravá, nejí tatarský biftek
- co nemá ráda: aroganci a lidi, kteří si myslí, že jsou něco více než ostatní.



roky v Indii „jela na půl plynu“. Jako ředitelka o.p.s. Dobrovická muzea jsem kromě jednoho roku v 2015 / 2016 pracovala do loňského roku, celkem 10 let.

Když jsem s vaším manželem před sedmi lety dělala rozhovor, říkal, že by si uměl představit v Indii žít, máte to také tak a jak těžké bylo rozhodnutí jet do Indie s ním?

Honzovu představu žít v Indii nesdílím. Chvilí mi trvalo, než jsem se přiklonila k myšlence, že s ním do Indie pojedu. Definitivně jsem se rozhodla až po rodinné radě, kdy nám dospělé děti doporučily zůstat spolu. Nechali jsme jim tady na starost Honzovu matku (83 let) žijící v Mladé Boleslavi a na Vinařicích dům se zahradou. Vše zvládly v pohodě.

Manžel pochází z Ostravy, vy z Prahy. Prozradíte jak nebo kde jste se poznali?

S Honzou jsem se poznala v tělocvičně, kam mě dovedla kamarádka. Od dětství jsem sportovala, na základce jsme hráli basket (tehdy Pražský přebor), také jsem chodila na atletiku. Bývalá spolužačka chtěla zkusit badminton, který se hrál v oddíle ČKD Kompresory na sídlišti Prosek, dlouho mě nemusela přemlouvat. Byla tam dobrá parta a tak jsem tam hrála „bendás“ několik let, pak už i s Honzou.

Jaké máte koníčky, jak odpočíváte?

Mým celoživotním koníčkem je určitě sport a obecně pohyb. Těší mě vaření, dříve i šití a práce na zahradce. Jinak rádi s Honzou jezdíme na kole, lyžujeme, cestujeme a děláme turistiku. Teď v důchodu se těším, že budu odpočívat u knížky, nikdy jsem neměla čas číst...



Jste aktivní člověk a po odchodu do důchodu budete mít více času, už víte, jak s ním naložíte a máte nějaké přání, které byste si chtěla ještě splnit?

Moje představa je, že zvolním, budu mít asi trochu čas na ruční práce, čtení, ale také nabízím hlídání našich nejmladších dvou vnuček (v dubnu oběma bude rok) v Praze u Aničky a v Mladé Boleslavi u Štěpána. Žádná velká přání nemám. Snad jen udržet svoji tělesnou schránku v kondici, abych ještě nemusela „pověsit na hřebíček“ sportování.

Na co jste ve svém životě nejvíce hrdá a naopak je něco, co byste ve svém životě změnila, kdyby byla ta možnost?

Jednoznačně mohu říci, že na naše děti. Rozumíme si s nimi a dělají nám radost ve všech směrech. Jsou pracovitě, slušné i ochotné se veřejně angažovat, založily rodiny, zatím máme čtyři vnoučata... Co se týká profesního života, tak cítím uspokojení, že Dobrovická muzea za 10 let mého působení (oslava výročí se chystá na 23. 5. 2020) se stala významným kulturním a vzdělávacím centrem nejen v rámci Středočeského kraje. Před pár týdny byl přivítán 150 000. návštěvník od otevření a v loňském roce 2019 se zaznamenala rekordní návštěvnost- více než 18 500 osob. Na otázku, zda bych někdy něco v životě změnila či něčeho litovala, je prostá odpověď: NE.

A na závěr tradiční otázka, co byste vzkázala čtenářům?

Myslím, že by lidé měli mít v sobě více pokory a vnitřní spokojenosti.